

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Rudolphi Goclenii Exercitationes et disputationes ethicae & politicae

Goclenius, Rudolph

Marpurgi Cattorum, 1601

XCIII. An magiftratus debet esse similis cani?

[urn:nbn:de:bsz:31-109121](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109121)

verè Christiano, qui Dei spiritu ducitur, difficile non est. Nam ut viri boni litigantes oderunt injustam causam, adversarium verò nihilominus amant: Sic etiã Christiani principes, hostium immanitatem detestantur, viros ipsos amicè amplectuntur. *Conclusio.* Ex his itaque perspicuè intelligitur, Christianis principibus legitimis bellis interdictum non esse. Quod utinam omnibus ex æquo sine malitia persuasum esset, ne tot passim audirentur querelæ de bellis civilibus & rerum publicarum everfionibus.

XCIII.

An Magistratus debet esse similis Cani?

MAGISTRATUM seu ἀρχοντα Plato lib. 2. de Rep. vocat *κύλαρχον*, id est, custodem, quodd ejus officium sit custodire remp, Ac rectè comparat eum generoso cani: Hic enim ut ad sensum sagax est, & velox, atq; expeditus ad id quod sentitur persequendum, & robustus, si adhibenda fuerit vis ad dimicandum, mansuetus deniq; erga familiares, & ferus adversus ignotos: Sic magistratus sit sagax & prudens, & natura ejus ita mansueta, ut sit quoque iracunda, seu θυμωδης & vehemens: ut possit hostem fortiter arcere, supplicium improbis statuere, suos sub legum præsidio tueri, bonis præmia dare. Ad summam

mam vult sapienter Plato: Magistratus naturam ita excultam esse debere, ut opportunè norit & possit parcere subjectis, & debellare superbos. Itaq; Platonis sententia est ita accipienda, ne pugnet cum his Ciceronis 2. Officiorum: Ita maxime est prohibenda in puniendo. Et iratus ad pœnam qui accedit, nunquam mediocritatem illam tenebit, quæ est inter Nihilum & parum.

XCIII.

An promissio iurejurando facta latroni redimenda pecunie causa iuste servetur?

Affirmatur.

S E P T I M O quæritur: an, si quis latroni se pecuniam daturum jurat, ut vitam redimat, obstringatur ad præstationem. Affirmationem sustinemus his argumentis: 1. Asseveratio de re possibili & licita facta cum invocatione veri Dei, qua petimus, ut sit testis dictorum, & puniat fallentes, & nos ipso teste ad pœnam obligamus secundum ipsius comminationem, quasi arguentes eum mendacii, si non paniat fallentes, est servanda. Juramentum latronibus aut insidiatoribus datum de pecunia est talis asseveratio. Ergo servandum. 2. Idem ferè hoc est. Quicquid juratum fuerit, quod cum favore Dei & sine peccato præstari potest, omninò præstandum est.